

hvorvidt en Person er berettiget til at blive Medlem af en anerkendt Sygekasse eller ikke. Dette Udvalg og den Maade at bestemme dette paa, som Sygekasse-loven angiver, kan neppe bruges her. Vi have derfor ment, at der af Kommunalbestyrelsen i hver Kommune bliver at vælge et Udvalg paa 3 Medlemmer, som under Rekurs til Indenrigsministeren i Tvivlstilfælde afgør Spørgsmaalet om, hvorvidt en syg falder ind under Bestemmelserne i Loven eller ikke. Indtil Kendelse er afgiven, er den paagældende berettiget til at nyde de i Lovens § 1 nævnte Goder. Som her i Landet bosiddende betragtes enhver her i Landet forsørgelsesberettiget Person samt endvidere saadanne ikke-forsørgelsesberettigede Udlændinge, der i mindst et Aar umiddelbart før Sygebehandlingen have haft Ophold her i Landet og i dette Tidsrum have ernæret sig uden at modtage Hjælp af det offentlige. Naar disse Betingelser opfyldes, mene vi, at saa skal vedkommende betragtes som hørende til Landets Indbyggere og være berettiget til at faa Hjælp i den Udstrækning, som dette Lovforslag foreskriver. Vi have udtrykkelig bemærket, at det ikke er Meningen at ville udelukke alle dem, som ikke have opfyldt disse Betingelser; de kunne alligevel faa Hjælp i Sygdomstilfælde, men vi mene saa, at vi kunne blive staaende ved de gældende Bestemmelser.

Saa er der Spørgsmaalet om Understøttelse til de syge, for saa vidt de komme i Trang. Meget ofte er Sygdom den væsentlige Grund til, at Folk komme ind under Fattigvæsenet i de forskellige Egne af Landet, og naar en Familieforsørger paa Grund af egen Sygdom eller Sygdom hos Familiens enkelte Personer maa søge det offentliges Understøttelse, bør Hjælpen ikke betragtes som Fattighjælp. Det er det, der foreslaas i § 3. Det er for øvrigt en gammel Fordring, som ofte har været fremsat her i Tinget, jeg tror endog, at Kravet en Gang har været vedtaget her ved Behandlingen af en tidligere Lov. Det er saaledes ikke noget nyt, vi her opstille. Vi have saa ment at burde tage de Personer med, der omhandles i Fattiglovens § 61, og indsætte dem i denne Lov. Hvad der ydes dem paa forskellige Omraader saavel til Underhold som til Pleje, skal heller ikke betragtes som Fattighjælp, og det skal heller ikke være begrænset af, hvorvidt de behandles af en af det offentlige ansat eller af en anden Læge.

Det er en Selvfølge, at dette Lovforslag, hvis det bliver ophøjet til Lov, vil

gribe ind i Sygekassernes Virksomhed i en meget væsentlig Grad. Vi have dog ikke ment at turde foreskrive, at Sygekasser ikke skulde have Ret til for at faa Anerkendelse fremdeles at yde de Goder til Medlemmerne, som nu foreskrives i Sygekasseloven. Men vi have villet tilkendegive her i Loven, at de anerkendte Sygekasser fremdeles have Ret til at yde Lægehjælp og Sygehusbehandling til Medlemmerne og deres Børn under 15 Aar. Vi have udtrykkelig villet foreskrive dette for at undgaa den Misforstaaelse, at man vilde helt borttage dette fra de anerkendte Sygekasser. Vi gaa ud fra, at der er en Del Mennesker, som trods denne Lov alligevel ville forsikre sig paa dette Omraade. Derfor mene vi, de burde have Adgang dertil, ved at Sygekasserne fremdeles beholde deres Ret i de nævnte Henseender. Men det, der efter Vedtagelsen af en Lov som den foreslaaede vil blive Sygekassernes Opgave, er at yde Pengeunderstøttelse til deres Medlemmer i Sygdomstilfælde, og denne Bestemmelse maa naturligvis fremdeles være obligatorisk for de anerkendte Sygekasser.

Bestemmelsen i § 5 er af en noget mindre væsentlig Betydning. Den gaar ud paa at udvide de Bestemmelser, der staa i Sygekasseloven angaaende Afhentning af eller Henbringelse til Læge eller Jordermoder, til ogsaa at omfatte Afhentning af eller Henbringelse til vedkommende Steds offentlig ansatte eller antagne Læge for alle i nærværende Lov omhandlede syge.

Det var altsaa de Bestemmelser, som omhandle Lovforslagets Virkninger overfor de syge. Saa kommer til sidst i § 6 Spørgsmaalet om Udgifternes Udredelse. Der omtales først dem, der ifølge Alderdomsunderstøttelsesloven faa Hjælp, og dernæst dem, der faa Hjælp ifølge Fattiglovens § 27. Folk, som ikke have noget bestemt Forsørgelsessted her i Landet, navnlig Udlændinge, ere særlige Regler underkastede. Med Hensyn til dem have vi ment, at der ikke burde gøres nogen Forandring, men at det skulde have sit Forblivende ved de nuværende eller de til enhver Tid gældende Regler. I øvrigt have vi foreslaaet, at Udgifterne efter § 1 med Undtagelse af de Lægelønninger, der efter de til enhver Tid gældende Regler udredes af Statskassen, samt Udgifterne til Driften af de Staten tilhørende Sygehuse og Hospitaler udredes for Landets Vedkommende forskudsvis af Repartitionsfonden for den Amsraadskreds, hvortil Opholdskommunen hører, for Købstædernes Vedkommende af